

Forhandlingerne. Rigsdagsmændene for Svendborg. Amts 5te Valgfreds har Ordet.

Oppermann: Jeg skal blot bemærke, at fordi man stemmer mod den foreslaaede nye Paragraph, derfor er Ingen berettiget til at komme med den Sigtelse, at man stemmer imod Reformen.

J. Andersen: Jeg er i det samme Tilfælde som den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 4de Valgfreds (Kraiberg), at jeg kan stemme for Paragraphen, uden at blive be- skyldt for Børnestreger; men hvad er det, man plejer at kalde Børnestreger? Er det ikke at sige: Et idag og et Andet imorgen? For saa Dage siden sagde den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage), da denne Sag var for: For den Sags Skyld vil Ministeriet ikke sende os hjem, men idag har han sagt: Væder os ikke antage denne Paragraph, thi saa blive vi op- løste; var det ikke Ordene, var det idetmindste Meningen.

Ordføreren: Der kunde vistnok være Opfordring for mig som Ordfører til at sige et Par Ord til den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage), navnlig i Anledning af hans sidste Optraeden; men da Klokken er saa mange, og jeg anseer det for uønskeligt, at vi blive færdige med Sagen, og jeg dernæst har lagt Mærke til, at den ærede Rigsdagsmand fra Mariager ikke længere besidder den Rolig- hed, at han kan taale, at man indbegaaer ham, saa skal jeg indskrænke mig til at sige, at naar han vil appellere til Vælgerne, saa maa han derved dog ogsaa tænke paa sine Vælgere, og jeg vil da bede ham at betænke, hvorledes jeg vil komme til at staae overfor hans Vælgere? Den ærede Rigsdagsmand vil nemlig ikke nægte, at jeg har haadt nogen Andeel i hans Valg. Jeg vilde ved denne Leilighed komme til at staae i en forunderlig Stilling.

Indenrigsministeren: Jeg kan godt forstaae, at det er vanskeligt for de ærede Med- lemmer at gjøre sig en Forestilling om det rime- lige Udfald af Afstemningen i Landstinget, idet de jo ikke have overværet Forhandlingerne der,

men det er min fuldkomne Overbeviisning, at det ikke paa nogen Maade kan ventes, at Landstinget skulde vedtage Forslaget til den om- handlede Paragraph. Derved vil jeg natu- rligvis ikke sige, at der haves nogen Visshed, men der er en saa stærk Formodning, som der under menneskelige Forhold vel kan være Tale om, at det tydeligvis anses som afgjort, at hvis man vedtager denne Paragraph, vil Loven ikke komme ud. Men der synes jo heller ikke at lægges saamegen Vægt paa selve Rønningsloven som paa den Bestemmelse, at de juridiske Embeds- mænd skulle sættes paa fast Gage.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Udvalgets Fleertal (Blitzen- Finecke, M. P. Bruun, A. Hage, S. A. Hansen, Kraiberg, Moltke-Hvitfeldt, Tang og Tscherning) til § 3:

§ 3die Stykke (2) udgaaer Slutningen: „og at Omsetningen og Udbetalin- gen af den til Ansættelsen i Sæd bestemte Deel af disse Summer skeer efter Bestem- melserne i § 1“ og efter „Summer“ sættes Punktum. Vedtoges med 70 Stemmer imod 2.

Derved bortfaldt det af Udvalgets Mindretal (Brockdorff og Drejer), til samme Para- graph stillede Forslag under Nr. 2, at Pa- ragraphen bliver uforandret.

- 2) Forslag af Udvalgets Medlemmer (Blitzen-Finecke, A. Hage, S. A. Hansen, Kraiberg og Tscherning):

Efter § 25 indsættes en ny Paragraph, saa- lydende:

„Justits- eller Magistratsembeder, der for Tiden lønnes med Sportler, kunne, naar de blive ledige, ikke længere tillægges Løn i det Helt eller delvis gennem Sportler“.

hvorover der af R. Jensen, Albrisen, Alberti, Ludvig, S. Nielsen, K. Petersen, F. Nielsen, Schøler, S. Pedersen, S. Jensen, Winther og